

Societat | P.P. | Actualitzat el 04/08/2021 a les 09:24

Un taller de Manresa és l'únic que fabrica mosaics hidràulics de manera artesanal

Mosaics Martí nota un augment de l'interès per aquest tipus de rajoles

Jaume Torrejon, cap del taller de Mosaics Martí, elaborant una peça | Gemma Aleman

El **paviment hidràulic** va viure la seva època d'esplendor a finals del segle XIX. **Antoni Gaudí, Domènech i Montaner** o **Puig i Cadafalch** van ser alguns dels arquitectes que van optar per aquest enrajolat artesanal en les seves edificacions. L'aparició d'altres materials, com el terrazo, la rajola o el gres, més rendibles i econòmics, el va anar desplaçant progressivament. De 400 tallers que hi havia a Catalunya a principis del segle passat, només en queda un que el fabriqui de forma artesanal i continuada. Ara, però, l'interès va a l'alça gràcies a la rehabilitació de **construccions modernistes** i la demanda de negocis i particulars.

[nointext]

El mosaics hidràulics són rajoles de morter de ciment pigmentat, emmotllades i premsades, que no requereixen cap cocció. La manresana **Mosaics Martí** és l'única empresa de Catalunya que en fabrica de forma artesanal i continuada. Ho va començar a fer el 1913 de la mà de **Bernat Martí**, que s'havia format a la prestigiosa **Casa Escofet**. Els seus fills van mantenir el negoci fins que als anys 50, per culpa de la baixa demanda, van decidir dedicar-se exclusivament a la venda de materials per a la construcció.

[intext1]

No va ser fins a finals dels 80 que l'empresa va recuperar els mosaics hidràulics. Els néts de Martí, responsables del negoci, es van trobar amb la demanda d'alguns arquitectes, que en necessitaven per rehabilitar els edificis. "La sort és que el meu pare i l'oncle eren uns

sentimentalistes i no només havien guardat tota la maquinària, també n'havien comprat als tallers que havien tancat", recorda el nét de Martí i actual responsable del negoci, **Albert Martí**. El seu germà Pere, que coneixia l'ofici de mosaista, va ser qui va agafar les regnes de l'obrador.

[h3]Del Parc Güell a nous negocis[/h3]

A finals dels XIX els principals arquitectes modernistes van fer servir el mosaic hidràulic per bastir la majoria de les cases de l'Eixample barceloní i el van convertir en un element fonamental del seu art. De Mosaics Martí han sortit les rajoles per restaurar el paviment del **Palau Güell**, la **Pedrerà** o la **Casa Amatller** de Barcelona. "Tenim la sort d'estar en el territori que estem: hi ha mosaic a Barcelona i a moltes ciutats espanyoles. I ara que la rehabilitació és cada cop més important fa que cada cop més professionals del sector busquin el producte", explica Martí.

[intext2]

Així, els seus clients són diversos: des de clients particulars que volen reformar i restaurar cases amb mosaic hidràulic a arquitectes que es dediquen a la restauració de patrimoni històric. Però no són els únics, restaurants, hotels i botigues també els hi ha demanat. "Hi ha un creixent interès per la sostenibilitat i això el mosaic hidràulic ho té: fet a mà i de proximitat", afegeix.

[h3]Un procés completament artesanal[/h3]

Les rajoles hidràuliques es caracteritzen perquè la seva elaboració és 100% artesanal. "Fem una estètica contemporània amb una tècnica del segle XIX", recalca Martí. En aquest sentit, posa l'accent en el fet que es tracten de **peces úniques**. "Pots arribar a fer una superfície absolutament única que mai més ningú tindrà", diu. A més, recentment el taller també s'ha convertit en pioner en fusionar dues tècniques: el mosaic hidràulic i el trencadís.

En contra, reconeix Martí, és que "rendible no és i milionaris sabem que no ens en farem". Al taller manresà es poden arribar a produir sis metres quadrats al dia, molt per sota dels 70.000 metres quadrats d'altres tipus de paviment que pot produir diàriament una indústria mitjana.